

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători –Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Trestianu Dorin în numele inculpatului Ceresco Vitalie și avocatul Gîlcă Ilie în numele inculpatului Ermurachi Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui

Ceresco Vitalie Vasile,

născut la 20 noiembrie 1982, originar și domiciliat în s. Suruceni, r-ul Ialoveni,

Ermurachi Andrei Grigorii,

născut la 06 noiembrie 1962, originar din s. Malcoci, r-ul Ialoveni, domiciliat în mun. Chișinău, str. Suceava, nr. 157,

și

Frunze Andrei Gheorghii,

născut la 04 iulie 1986, originar și domiciliat în s. Suruceni, r-ul Ialoveni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 04 ianuarie 2012 - pînă la 30 decembrie 2013; (instanța de fond);

2. de la 21 ianuarie 2014 - pînă la 07 octombrie 2014; (instanța de apel);

3. de la 16 ianuarie 2015 - pînă la 07 aprilie 2015; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 30 decembrie 2013, Ceresco Vitalie, Ermurachi Andrei și Frunze Andrei au fost condamnați în baza art. 27,186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 6000 lei, fiecare.

S-a dispus încasarea din contul inculpaților în beneficiul S A „Pescăruș Dănceni” prejudiciul material în sumă de 7606,5 lei și 3800 lei, cheltuieli pentru

asistența juridică.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Ceresco Vitalie împreună cu Ermurachi Andrei și Frunze Andrei la data de 19 aprilie 2011 aproximativ la orele 15³⁰, prin înțelegere prelabilă, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se pe teritoriul iazului din s. Suruceni, r-nul Ialoveni, care aparține SA „Pescăruș Dănceni” împărțind rolurile între ei cu ajutorul unei bărci de cauciuc au înotat pe iaz, unde folosind o undiță electrică la care era unit un acumulator electric, au practicat pescuitul mai multor specii de pești. Ulterior, au încărcat peștele prins, barca și acumulatorul în automobilul de model „Ford Scorpion”, care aparținea cu drept de proprietate lui Ermurachi A., încercând să părăsească locul infracțiunii, însă au fost depistați de inspectorul piscicol al SA „Pescăruș Dănceni”, care a anunțat organele de drept și ca rezultat inculpații au fost reținuți.

Potrivit demersului nr.9 din 25.10.2011 al reprezentantului SA „Pescăruș-Dănceni”, Bortă Ghenadie, conform prevederilor Legii nr. 149-XVI „privind fondul piscicol, pescuitul și piscicultura din 08.06.2006” au fost efectuate calculele la speciile de pești pescuiți de inculpați, astfel fiind pricinuită părții vătămate SA „Pescăruș-Dănceni”, o daună materială considerabilă în sumă de 7606,5 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- inculpatul Ceresco V. și avocatul acestuia Trestianu D., care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea celor invocate apelanții au specificat că:

- instanța de fond nu s-a pronunțat asupra probelor prezentate de partea apărării, punând la baza sentinței doar probele prezentate de partea acuzării;

- sentința este abstractă, nemotivată, care nu asigură dreptul inculpatului la un proces echitabil;

- la materialele cauzei nu există nici o probă directă care ar demonstra vinovăția lui Ceresco V. în cele incriminate;

- nu a fost demonstrat că peștele ridicat de la Ermurachi A., aparținea SA „Pescăruș Dănceni”, precum și faptul că Ceresco V. a pescuit în bazinul acvatic care aparține întreprinderii menționate;

- inculpatul Ermurachi A. și avocatul acestuia Gîlcă I., casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Ermurachi A. să fie achitat, invocând următoarele:

- SA „Pescăruș Dănceni”, nu poate avea statut de partea vătămată;
- Ermurachi A. anterior pentru aceeași faptă a fost pedepsit contravențional, iar pedeapsa a fost executată;
- din partea colaboratorului de poliție asupra lui Ermurachi A. a fost aplicată presiunea psihologică, pentru al determina pe ultimul să semneze procesul verbal cu privire la contravenție din 19.04.2011;
- instanța de fond urma să dea o apreciere critică declarațiilor martorilor Bivol I., Martin V. și Postică Gh., care cunoșteau despre conflictul lui Ermurachi A. cu SA „Pescăruș - Dănceni”;
- instanța de fond nu s-a pronunțat și nu a verificat versiunea lui Ermurachi A. care a explicat că peștele care a fost depistat în automobilul său a fost procurat de pe traseu;
- dacă acuzatorul de stat a ajuns la concluzia că fapta contravențională prevăzută de art. 114 alin. (5) CCA, pescuitul cu utilizarea curentului electric, este una penală, atunci acesta urma să se conducă de prevederile art. 116 Cod de procedură penală și să califice fapta în baza normei speciale (art. 234 Cod penal).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. Curtea de Apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, probele prezentate de părți fiind apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal a conchis că, prima instanță corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpaților: - declarațiile reprezentantului părții vătămate Bortă Gh., martorilor Postică Gh., Mereacre A., Bivol I. și Martin V., cât și înscrisurile cum ar fi: - procesul-verbal cu privire la contravenție din 19.04.2011; - actul de constatare nr. 27 din 20.04.2011; - plîngerea părții vătămate; - hotărîrea Judecătoriei Ialoveni nr. 5 CPR -48/2011 din 28.06.2011.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Trestianu Dorin în numele inculpatului Ceresco Vitalie, care, invocînd temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat recurentul a invocat următoarele:

- probele care au fost puse la baza sentinței de condamnare nu demonstrează vinovăția lui Ceresco V. în comiterea infracțiunii incriminate;

- instanțele ierarhic inferioare i-au condamnat pe inculpați în baza art. 27,186 alin. (2) lit. b),d) Cod penal, însă au reținut o altă faptă menționând "... au împărțit rolurile, conform cărora Ermurache A. împreună cu Ceresco V. (...) folosind o undiță electrică la care era unit un acumulator electric, *au practicat pescuitul mai multor specii de pești*";

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, și anume:

1. atât partea vătămată cât și acuzatorul de stat nu au prezentat careva probe veridice, care ar confirma că peștele ridicat din automobilul lui Ermurachi A. aparține părții vătămate;

2. nu poate fi reținut faptul că peștele depistat la inculpați a fost pescuit anume la data de 19.04.2011, ora 15³⁰, or prin actul de constatare nr. 27 din 20.04.2011, s-a stabilit că peștele ridicat de la aceștia este în stare de putrefacție,

6.1 Exprimându-și dezacordul cu decizia instanței de apel, avocatul Gîlcă I. în numele inculpatului Ermurachi A. a atacat-o cu recurs ordinar, care invocînd temeiurile de drept prevăzute la pct. 6), 8), 12), 16) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea hotărîrii contestate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat următoarele:

- instanța nu a examinat și nu s-a pronunțat asupra mai multor argumente invocate de partea apărării în apelurile declarate, și anume:

1. cu privire la presiunea psihologică a poliției asupra inculpatului cu scopul de a semna procesul verbal cu privire la contravenție din 19.04.2011, sub aspectul cerințelor jurisprudenței CEDO;

2. dacă procurorul a considerat că fapta este una penală, atunci urma să se conducă de prevederile art. 116 Cod penal (concurența dintre norma generală și cea specială) și să califice fapta în baza normei speciale art. 234 Cod penal;

3. prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al CSJ din 09.06.2010 a fost anulată adeverința de privatizare nr. 13/02 din 12.10.2001 eliberată de Departamentul Privatizării, prin urmare SA "Pescăruș Dănceni" nu este parte corespunzătoare în acest proces;

- instanțele eronat au pus la baza hotărîrilor de condamnare ca probă decisivă procesul verbal cu privire la contravenție din 19.04.2011, de vreme ce

plîngerea despre maltratarea lui Ermurachi A. nu a fost examinată în condițiile legii;

- în apelurile declarate de partea apărării s-a contestat și veridicitatea declarațiilor martorilor Postică Gh., Bivol I. și Martin V., însă instanța de apel contrar prevederilor art. 414 alin. (3) CPP nu a audiat suplimentar acești martori, dar pripit a conchis că vina inculpaților este dovedită integral, inclusiv și prin declarațiile acestora;

- instanțele ierarhic inferioare pronunțând hotărârile de condamnare au încălcat prevederile art. 7 alin. (2) Cod penal, art. 22 Cod de procedură penală, precum și art. 4 protocolul 7 la Convenția Europeană;

- prin hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 28 iunie 2011 a fost admisă contestația SA "Pescărușul Dănceni" fiind anulată amenda, însă nu au fost anulată hotărîrea Inspectoratului Ecologic de stat Ialoveni din 05.05.2011, prin care lui Ermurachi A. i-a fost aplicată amenda, astfel aceasta împiedică desfășurarea procesului penal, prin urmare instanțele erau obligate să înceteze procesul penal în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală;

- decizia contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind insuficient și superficial motivată, fiind astfel încălcat art. 6 CEDO.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, argumentînd, că instanțele de fond și de apel au examinat cauza ținînd cont de prevederile art. 26-27, 93-101, 414 Cod de procedură penală, iar acțiunile inculpaților corect au fost încadrate în baza art. 27-186 alin. (2) lit. b) d) Cod penal. Totodată, procurorul a menționat că recurenții în recursurile declarate nu au indicat în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză și care este eroarea de drept comisă de instanță, solicitînd doar reaprecierea probelor.

7.1 Referință asupra recursurilor declarate a depus și reprezentantul părții vătămate Bortă Ghenadie, care a menționat că hotărârile contestate sunt legale și întemeiate, iar recursurile declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile

8. Judecînd recursurile ordinare declarate în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, hotărârile

instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, *fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

La fel, potrivit art.417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, în pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ din 30.10.2009, „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, este atenționat că, „... erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material”.

Sub acest aspect Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept. În corespundere cu art. 101 alin. (1), 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucît asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Astfel, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau

admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sînt obligatorii, nu au fost respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel, deoarece, potrivit deciziei contestate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării.

Potrivit cererilor de apel declarate de avocatul Gîlcă I. în numele inculpatului Ermurachi A. și de avocatul Trestianu D. în numele inculpatului Ceresco V (f.d. 105-108, 123-124 vol. II), criticîndu-se legalitatea și temeinicia sentinței, se invocă următoarele motive:

"-la calificarea infracțiunii organul de urmărire penală, urma să se conducă de prevederile art. 116 Cod penal (concurența dintre norma generală și cea specială) și să califice fapta în baza normei speciale (art. 234 Cod penal);

- conform actului de constatare nr. 27 din 20.04.2011, s-a stabilit că peștele ridicat de la inculpați este în stare de putrefacție, prin urmare nu poate fi reținut faptul că peștele depistat la ultimii a fost pescuit anume la data de 19.04.2011, ora 15³⁰;

- careva probe care ar confirma că peștele ridicat de la inculpați aparține părții vătămate SA "Pescăruș - Dănceni" nu au fost prezentate."

Lecturînd decizia contestată Colegiul penal constată că, asupra acestor motive invocate în apel de partea apărării, instanța de apel nu numai că nu s-a pronunțat, dar nici nu le-a reflectat în decizia recurată.

În acest context instanța de recurs ține să menționeze că Curtea de Apel s-a pronunțat superficial și fără o argumentare cuvenită și asupra următoarelor argumente invocate în cererile de apel:

"- de către colaboratorii poliției asupra lui Ermurachi A. a fost aplicată presiunea psihologică cu scopul de a-l determina pe acesta de a semna procesul - verbal cu privire la contravenție din 19.04.2011;

- prin decizia Colegiului civil al CSJ din 09.06.2010 a fost anulată adeverința de privatizare nr. 13/02 din 12.10.2001 eliberată de Departamentul Privatizării, prin urmare, SA "Pescăruș Dănceni" nu este parte corespunzătoare în acest proces."

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că, la examinarea prezentei cauze penale instanța de apel nu a ținut cont și de explicațiile de la pct.21.1 a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” cu modificările ulterioare, din care rezultă că, - “...în condițiile cînd inculpatul ori

alte părți în proces înaintează versiuni de aplicare a constrângerii în timpul urmăririi penale și dacă acestea n-au fost obiect de discuții în prima instanță, reieșind din faptul că apelul este continuarea judecării cauzei, instanța de apel, amânând examinarea, va întreprinde măsuri adecvate de verificare a acestor circumstanțe prin intermediul procurorului” și pripit a ajuns la concluzia că argumentul invocat în cererea de apel de către avocatul Gîlcă I. cu privire la presiunea psihologică a poliției asupra lui Ermurachi A. la semnarea procesului-verbal privind constatarea contravenției, este neîntemeiat, succint argumentându-și concluzia menționând doar că *”aceste declarații sunt pur declarative”*.

Totodată, Colegiul penal relevă că instanța de apel este obligată să examineze, din oficiu, și orice alte chestiuni importante, susceptibile să conducă la o concluzie certă cu privire la legalitatea și temeinicia sentinței atacate.

Astfel, analizînd textul sentinței Judecătorei Iaoveni, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău ca fiind legală și întemeiată, Colegiul penal relevă că sentința instanței de fond nu corespunde cerințelor prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. Astfel în pct. 19 din Hotărîrea plenului CSJ nr. 5 din 19.06.2006 *”Privind sentința judecătorească”* este menționat *”Dacă infracțiunea săvîrșită a atras după sine un prejudiciu material - partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă specificările: ***cui i-a fost cauzat prejudiciul, valoarea lui***, precum și partea restituită pînă la judecarea cauzei și cea a prejudiciului rămas nerestituit”*.

Sub acest aspect instanța de recurs reține că, în partea descriptivă a sentinței se invocă doar prejudiciul total de 7606 lei și 50 bani, fără a fi specificat cuantumul de pește pe specii și costul unui kg. Mai mult, nu este clar formarea acestui prejudiciu, or în această sumă este inclus atît prețul comercial al cantității peștelui ridicat de la inculpați, cît și costul fiecărui exemplar separat.

La fel, instanța de apel a trecut cu vederea și a lăsat fără careva apreciere explicația cet. Bortă Ghenadie din 28 octombrie 2010, în care se indică că peștele ridicat de la inculpați a fost cîntărit și numărat în prezența ultimilor, polițistului Marin V. și inspectorului piscicol (f.d.31, vol. I), însă, din actul de constatare nr. 27 din 20.04.2011 (f.d.37, vol. I) rezultă că acesta a fost întocmit în lipsa inculpaților, ultimii nefiind prezenți la efectuarea procedurii date.

Mai mult ca atît, din conținutul actului nominalizat nu rezultă că peștele depistat la inculpați ar fi fost numărat, precum și nu sunt careva date despre fiecare specie în parte, pe cînd în demersul reprezentantului părții vătămate

Bortă Gh. (f.d. 6, vol. I) se indică că SA "Pescăruș-Dănceni" i-a fost cauzată o daună materială în sumă de 7606,5 lei, fiind calculată suma prejudiciului reieșind atât din greutatea peștelui ridicat cât și din calculul pentru fiecare exemplar în parte.

În continuare, Colegiul penal lărgit relevă și faptul că, instanța de apel în decizia adoptată a menționat hotărîrea Judecătorei Ialoveni nr. 5 CPR - 48/2011 din 28 iunie 2011, ca probă care confirmă vinovăția inculpaților, fără a supune unei analize minuțioase textul acestei hotărîri din care rezultă că instanța a admis contestația SA "Pescăruș Dănceni" și a anulat amenda aplicată lui Ermurachi A., însă nu a anulat și hotărîrea Inspectoratului Ecologic de Stat Ialoveni din 05.05.2011.

La fel, Colegiul penal ține să menționeze că potrivit declarațiilor inculpaților peștele depistat în automobilul lui Ermurachi A. a fost procurat de pe traseu, ultimii invocînd că acest fapt poate fi confirmat de martorii Castraveț V. și Blanița V. În continuare, deși, Curtea de apel a redat în decizia sa conținutul declarațiilor martorilor nominalizați, le-a respins fără a-și argumenta concluzia în acest sens, menționînd doar că acestea urmează a fi apreciate critic, or acești martori, ca și martorii acuzării (Mereacre A., Bivol I. și Postică Gh.) au depus declarații fiind avertizați de răspundere penală în conformitate cu prevederile art. 312-313 Cod penal.

Instanța de recurs consideră, că o astfel de abordare a problemei de drept în cauza dată nu poate fi susținută pe motiv, că de fapt la unele argumentele invocate de avocații Gîlcă I. în numele inculpatului Ermurachi A. și de avocatul Trestianu D. în numele inculpatului Ceresco V. în apeluri, nu s-a dat un răspuns argumentat, fiind expus printr-o singură frază de ordin general, iar altele au fost ignorate în totalitate nefiind redată în textul deciziei.

Astfel, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut poziția instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptînd niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor reprezentantului părții vătămate Bortă Gh. și a martorilor Mereacre A., Bivol I. și Postică Gh., fără a le da o apreciere prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Colegiul specifică că instanța de apel fiind sesizată prin apel de către

apărare, urma să analizeze, să aprecieze și să verifice fiecare probă aparte, să dezvăluie fiecare concluzie de acceptare sau respingere a probei, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale. În cadrul examinării apelului declarat Curtea de Apel nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile date de reprezentantul părții vătămate, și concluziile din actul de constatare nr. 27 din 20.04.2011, nu a clarificat multe circumstanțe și împrejurări cum ar fi: care este valoarea reală a prejudiciului cauzat și cui a fost acesta cauzat, dacă corespunde fapta constatată prin rechizitoriu și prin hotărârile instanțelor judecătorești cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților.

În cazul dat, instanța de apel urma să se pronunțe asupra fiecărui argument menționat în cererile de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția inculpaților și încadrarea juridică a faptelor comise de către aceștia.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la judecarea cauzei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.414 alin.(5), 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată. Erorile judiciare menționate nu pot fi corectate de instanța de recurs, deoarece țin de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel.

În asemenea condiții, Colegiul penal, constatând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. (6) și (12) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Totodată, în prezenta cauză penală a fost condamnat și Frunze Andrei, care nu a contestat decizia instanței de apel, dar ținând cont de faptul că încălcările stabilite se răsfrâng și asupra acestuia precum și de prevederile art. 426 Cod de procedură penală, Colegiul largit conchide că prin extindere decizia recurată urmează a fi casată și în privința acestuia.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu

prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în apel, și cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de prevederile Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, de practica relevantă a CtEDO, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 426,434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Trestianu Dorin în numele inculpatului Ceresco Vitalie și avocatul Gîlcă Ilie în numele inculpatului Ermurachi Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui *Ceresco Vitalie Vasile, Ermurachi Andrei Grigorii* și prin extindere în privința lui *Frunze Andrei Gheorghii* și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată la 30 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Petru Moraru